נו) יוננו נכ 2, 2) כריעוע ים ט וע"ש, ג) ויק"ר פ"י וירוש' הוריו' פ"ג הל"ב ועי' בבלי הוריות יא ב,

ד) הוריות יב א. כ) שם יא ב. מגילה יד א, ז) הוריות יא ב,
 מגילה יד א, ז) הוריות יא ב,
 ירושלמי סוטה פ"ח הל"ג,

ט) כלים פי"ו מ"י. י) ב"ב יד ח.

כ) מנחות לט א ועי׳ במ״ר פ״ד,

עין משפמ

גר מצוה

ד א מיי' פ"ד מבית הבחירה הל"א:

יאל ט. ה ב מיי פ"א מכלי המקדש

הל"ב: הל"ב: ד ג מיי שם הלי"א ופ"א

ממלכים הל"ז והלכה יב:

ז ד מיי פ"א מכלי המקדש
הל"ז:

הל"ז:

ח ה מיי שם הלי"א ופ"א

ממלכים הלכה יא: מ ר מיי׳ שם ופ״א ממלכים

:ייל"ל

ז מיי' פ"ב מבית הבחירה הל"ו ופ"ה מתמידין הל"ט

ופ"ג מבית הבחירה הלי"ב:

השמנה בגדים והליד הוא החשוב שבהן: והלא הארון כליון היה. בימי דוד ואיד האמר והארון יושב בסוכות אלא ודאי דעל הארון השני שיולא עמהם למלחמה האמר: סכד שהוא נגלו עמו לכלכם המן. דכתיב בארון אשר אועד לן שני יהיה זה לי לדורומיכם וכתיב גבי לנלנת למשמרת לדורו החדרון
תקלין חדרתין
האין אמר והארון ישב בסוכות אשיים בו בליון היה.
ואין אמר והארון ישב בסוכות אשיים דבי ארונות הוארן למנר והארון ושב בסוכות אשיים דבי ארונות ששיין וא מבים החי ואארון דבימת החמיר אורים על עלמו: גנט שעדין לא בנה בהיית והיה באהל ולפי שעדיין לא היה הארון בבית החמיר אורים על עלמו: גנט שעדין לא בנה בהיית והיה באהל ולפי שעדיין לא אשר אועד לן שמה וכתיב בלכלנת המן ותן שמה אשר אועד לן שמה וכתיב בלכלנת המן ותן שמה מלא העותר מן ויליף גו"ש שמה שמה: וללוחים כו'.
הדרתי ביה לדורומים וכן גבי לכלנת לדורומים וילף משתרת וכן ללמשתרת וכן בלכלנת מתיל שמעיון דעתו למשתרת וכן בלכלנת מדור ומיל שמעין דעתו למשתרת וכן בלכלנת מלידו ומתילא שמעיון דעתו פיטום של שמן המשה כילד כו'. וקאי אדלעיל החשיב בבלנים און השה שה של און מדי השי הם און והיה בכריתו שם: רצי הדרור מתש מלות הקוה בשם ב"כ כ"ן וכן שמק הקום בשם ב"כ כ"ן וכן המת מלות הלולני בשו שלקון אם מעיקרו, הבשתים: הלא ות"ק הבשתים לל חוד הבלים לללו ולי שבו שלקון אם משקרין. הבשתים: רו" והלא חיד ללו ומיק ו"ב בבלני בל איל בלי וסי ותכשה בללן ותיקין "די בהל שתן המשה הדלן ומיקרן ומלום במים מעל העיקרין ואלום במים מעל התושה ביותו להשה הרועה ביותו להשו המות בלו התיק ולה מעלה להיון והפחו אם הרועה בשתו לה מעקרן ומות בלוחים ב"ו כל שבשת ישי המעותר והלא הריב להבור המוב בלוחים ב"ו הל בל בלי ווק המות הלו הול הלוחים ל"ב להבל הליבור דמה בלר ביור המב לל און מעון משיחה בשתן המשחה להיבור דמה בל היור להוא הלו הול הלוחים ב"ו כל שמה בשת המות מלוחים ב"ו כל שמה בשת המות הלו הולך מותים להו מתים להיבור דכתים ללוחים ב"ו הל מל הלו הלו הלוחים להיבור דכתים ללוחים ב"ו הלו הולים בלחום מתים להוו להביל להעון בלת און מעון שנון משיחה להון על המותל בל הלו על הליבור בלה בל הלו הליבור להוו ללו משה בשתן מלה שלה שלה להוו להוו הלוחים להיבור דכתים בבתל הכים ולהוו שלה לאון שנון משיחה בלוו שלה לאון על הלווים ב"ה בלל בל שלה בלווים ב"ה בלל בים ללווים ב"ה בכלל שלה בלווים ב"ה בלל בל שלה בלווים ב"ה בלל בל שלה בשלה שלה שלה בל התובה בלה חדרים הלה בל הלה שלה שלה שלה בל הלה בלה בלה שלה בל הלה שלה בל שלה שלה בל הלה בל התובה בלה בל התובה בלה ישראל. דכתיב תשימו בארגז מזידו אלמא גבי

והלא ארון בציון היה מה עבדין ליה רבגן סכך שהוא אוכקירוי שעדיין לא נבנה בית הבחירה משנגנו⁶ הארון "נגנו עמו צנצנת המן וצלוחית בשנתנה האחן נתנו עבו בנצנו דובן הצחדת שמן המשחה ומקלו של אהרן ופרחיו ושקדיו וארגז שהשיבו פלשתים אשם לאלהי ישראל מי ואו גו שוושיבו פלשתים אשם לאלון ישואל כזי גנזו יאשיהו גנזו כיון שראה שכתוב ייולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך עמד וגנזו הדא הוא דכתיב יויאמר ללוים המבינים ולכל ישראל הקרושים לה' תנו את ללוים המבינים ולכל ישראל הקרושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף אמר להם אם גולה הוא עמכם לבבל 🗗 אין אתם מחזירין אותו עוד למקומו אלא עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל: [ב]פטום שמן המשחה 3ואתה קח לך וגו' וקידה חמש מאות וגו' שהן אלף וחמש מאות מנים: וקידדומש מאודדוגו שהן אכן-דוומש מאודדמנים. שמן זית הין שנים? עשר לוג שבו שולקין את העיקרין [1]דברי ר"מ רבי יהודה אומר בשולקן העיקרין ונודברי ר"מ רבי יהודה אומר -שולקן היה במים ונותן שמן על גביהן משהיה קולט את הריח היה מעבירו כדרך שהפממין עושין הרא הוא דכתיב +שמן משחת קדש וגו' תניי רבי הוא דכתיב +שמן משחת קדש וגו' תניי יהודה בי רבי אילעי שמן המשחה שעשה משה במרבר מעשה נסים נעשה בו מתחלה ועד סוף שמתחלה לא היה בו אלא שנים עשר לוג שנאמר שמן זית הין אם לסוך בו את העיקרין לא היה בו ספק על אחת כמה וכמה שהאור בולע והעצים שפק על החור בהלעת וממנו נמשחו המשכן וכל כליו השולחן וכל כליו המנורה וכל כליה וממנו נמשחו אהרן כהן גדול ובניו כל שבעת ימִי המלואִי' וממנו נמשחו כהנים גדולים ומלכים מלך בתחלה מעון משיחה ^[ה]מלך בן מלך 'אין מעון משיחה ואין מ"ם ⁵קום משחהו כי זה הוא זה מעון משיחה ואין מ"ם יקום משחהו כי זה הוא זה מעון משיחה ואין בגו מעון משיחה אבל יכ"ג בן כ"ג אפי' עד עשרה דורות מעון משיחה וכולו קיים לעתיד לבא הה"ד שמון משחת קודש יהיה זה לי לדורותיכם: אין?) מושחין המלכים "אלא ע"ג המעיין שנא' "והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גיחון ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל אין" מושחין מלך בן מלך אלא ויום מפני המחלוקת מפני מה נמשח שלמה מפני ויום משור שלמה מפני מה נמשח שלמה מפני מחלוקתו של אדוניהו יואש מפני עתליהו יהואחז מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו ב' שנים יהוא מפני יורם לא כן כתיב ⁵קום משחחו כי זה הוא זה מעון משיחה ואין מלכי ישראל מעונין משיחה ויואלא יהואחז מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו נמשח: אין מושחין המלכים אלא מן הקרן שאול ויהוא נמשחו מן הפך היתה מלכותן מלכות עוברת דוד ושלמה נמשחו מן הקרן היתה מלכותן מלכות קיימת: 🗈 אין מושחין כחנים מלכים אמר רבי קיימת. נפו אין מושחין כהגים מלכים אמו רבי (יונה אמר ר' אבי) יודה ענתוגדרייא על שם ⁸לא יסור שבט מיהודה אמר ר' חייא בר אדא ⁹למען יאריך ימים על מִמלכתו הְוֹא ובניוְ בקרב ישראל מה כתיב בתריה לא יהיה לכהנים הלוים א"ר" יוחנן הוא יוחנן הוא יהואחז והא כתיב 10 הבכור יוחנן בכור למלכות א"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו יה בין היה אוהן היה ליה היה בין היה בין ההכתיב הג' צדקיהו והרביעי שלום ג' לתולדות ד' למלכות צדקיהו שצידק עליו מדת הדין שלום שבימין שלמה מלכות בִית דוד (ריש לקיש אמרְ) לא שלום הוה שמיה ולא צדקיהו הוה שמיה אלא מתניה הדא הוא דכתיב יווימלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: א"רי יוחנן 🗓 באמה של ששה מפחים היה הארון עשוי

מאן תנא באמה של ששה מפחים ר' מאיר היא דתנן © ר' מאיר אומר 'כל האמות היו בבינונית ר' יהודה אומר אמות הבנין ששה של כלים חמשה על ? דעתיה דר"מ דו אמר באמה של ו' מפחים היה הארון עשוי אורכו של ארון מ"ו מפחים דכתיב ¹²אמתים וחצי ארכו אמתא אשיתא ואמתא אשיתא ופלגות אמתא תלתא וארבעהס לוחות היו בו שנים שלמים ושנים שבורים דכתיב 13 אשר שברת ושמתם בארון

הלוחות היו כל אחד וא' ארכו ו' מפחים 🗈 רחבו 🗓 (שלשה) ששה ותן ארכן של לוחות לאורכו של ארון נשתייר שם שלשה מפחים

תורה אור השלם

משַׁחַהוּ כִּי זָה הוּא: שמואל א טז יב 6. וְאֵל בָנִי יְשַׂרָאֵל תִּדְבֵּר לֵאמֹר שָׁמֵן מְשַׁחַת קְדַשׁ

דכ: ה"ג מלך בן מלך אין טעון משיחה אבל כ"ג כו".

ול"ג מ"טו דכתיב כי זה וגו׳ דמוס דריש לקטן על

מלכי ישראל שא"ל כלל משיחה וכ"ה בבבלי שם:

מלכי ישראל שא"ל כלל משיחה וכ"ה בבבלי שם:

מחמיו מבניו נימא קרא והכהן שתחמיו מבניו מאי

המשיח הא קמיל דאפילו מבניו ההוא דמשא ליה

הר כ"ג וא"ל משח ב"ו: זה לדורוסיכה. אלמא

מלך. בבבלי משרם ב"ו: זה לדורוסיכה. אלמא

מלך. בבבלי מפרש מקרא דכתיב למען יאריך ימים

על ממלכתו הוא זכניו כל הימים ירושה היא אלא

מפני כו". גרסיון ול"ג מחלה מפני המחלוקת ובבבלי

מפכי מולן דכי אתי מחלה מפני המחלוקת ובבבלי

קושא הא דפני זה וגוי דמשמע שאין אחר מחלםי

ישראל נמשח כלל אף מפני המתלוקת דלא מספר

ישראל נמשח כלל אף מפני המחלוקת דלא מספר

ישראל נמשח כלל אף מפני המחלוקת דלא מספר

ישראל נמשח כלל אף מפני המחלוקת דלא מספר

דבעי מנכחם מורח עים הנוכחתם: מה דרץ פסיב כד:

ישראל נמשח כלל אף מפני הממלוקח ביחי ממס
ישראל נמשח כלל אף מפני הממלוקח ביחי ממס
שבימאל נמשח כלל אף מפני הממלוקח ביא מח מספב
שם. ועוד פריץ על מ"ש שנמשח יהיאחו מפני כר
שבימו לבשמן המשחה מפני הממלוקח ביא את מספב
היאחים ועוד פריץ על מ"ש שנמשח יהיאחו היה אחרי
היאחים ועוד פריץ על מ"ש שנמשח יהיאחו היה אחרי
הלא יאשיהו גנזו לשמן המשחה ויהיאחו היה אחרי
הד"א באפרסמונא משחו שהם משחו אוסם באפרסמון
האדי בצמי המשח ופריק בחדא ממחא על שניהם
האדי בצמי המשח ופריק בחדא ממחא על שניהם
האדר ולא כהים לאתו מלוי: אר"י וחא יחוץ כר!
היודה ולא כהים לאתו מלוי: אר"י וחא יחוץ כר!
בדול וא"ב האלן קאלור יהואח וחני מברייתא דלעיל
שביה בדול ממנו ומשני בכור למלכות. ולעולם
האם בדר מקשבי אדקיםו. הוא כמה דפריך בצלי
החל בדר מקשבי אדקיםו. הוא כמה דפריך בצלי
השבי הכי: השלים או לדקיםו. הוא כמה דפריך בצלי
השבים ביל במק האו לאתר דעיקר שנו
השברים: מסנים שו כר! הכי נקע לה בפלוגתא
ממנים ואלו בי שמות לשבחי הם: בינונית. כל
החלמת בין של כלים בין של בנין היו נתדרות בבינונית
מחנים ואלו בי שמות לשבחי הם: בינונית
השים ואלו בין של כלים בין של בנין היו נתדרות בבינונית
השוב המשח בשרים לשנה היותנה חלי את מה בינונית מפני
השומה בין של כלים בין של בנין היו נתדרות בבינונית
השוב המחם בעמרים קטום היינוה חלי אתת הפרבין האות הקרו האל ברי
המובה באתות וווי יוש בדולה היונה חלי אתם הפרבי
המובה באתות וווי יוש בדולה היונה חלי בפרם המבנה
היירה על של משה מל בלים. ארון ביו שמהם בבים
המובה באחון ווצר שה היונו בוני משחים למ"ח. היינו
היירה הש"מ שלבה מפרים בארן. בעון חומת הבית
האורכו של בלון מי שפרים בארון ביומה מובה
האורכו של הון כו' עשפים ומכם ומחם
היינור השים השברים בארן. והכי אימא ברוח וממסו
האורכו של הון כו' עשפים למ"ח ב' מפחם לפ"ש שימה
היינו
האורם שבה: שלשה עפרם. ד"ב לוחות רחבן ו"ב
היינו
הור שלבים שלם "רד לוחות רחבן "י"ב
היינו שלבים לודי ברה אורים ברה שלה ברה בליחות המים בלהם בידי
האורכו שלם מים בלהם בידי לוחות המים בידי ברה של הוו בלי שפרים בידי לוחות בידי ברה של הוו בלי בשבים למ"ח. היינו
האורם שלבים בלשה בלים למים בל מית ב' מפום לפים שונה בידים בלים בידים בלים בידים בלים בלים בידים בלים בידים בלים

ליקח הס"ת משם דעביה של ס"ת ב' טפחים לפי שיעור ארכה ששה: שלשה טפחים. דד' לוחות רחבן י"ב

שמן משחם קדש יהיה זה לי לדורוסיכה. דוה בגימטריא י"ב כלומר אף לדורות יהיה בגימטריא זה: אלא ע"ג מעין. שחמשוך מלכותו דקימנא וייל מילמה היה: גיחון. מעין קטן סמוך לירושלם ולא זהו גיחון הגדול היואל מגן עדן: מפני מחלוקם של אדוניהו. דכחיב למען יאריך ימים וגוי בקרב ישראל בזמן ששלום בישראל המלכות ירושה ולא בעי משיחה אבל אי איכא מחלוחת לאו ירושה היא ובעי משיחה בתחלה: ופריך כסיב וכו'. ואין מלכי ישראל טעונין משיחה ויורם מלך ישראל הוה: אלא יהואחו וכו'. כלומר סמי מכאן יהוא מפני יורס וחני יהואחז מפני יהויקים: ופריך ולא יאשיהו גנוו. לשמן המשחה כדאמרי לעיל ויהואחז ויהויקים בני יאשיהו היו ואיך קאמרת דיהואחז נמשח בשמן המשחה: **ומשני הדא** קומת למרכה ואם אומנים שיהואחו בשמן אפרסמון נמשח ולא בשמן המשחה אינ הייק כיון דעכ"ל דבשמן אפרסמון נמשח א"כ אין לירך להגיה הברייםא דאף יהוא בשמן אפרסמון נמשח: אין מושחין כהנים מלכים. ואע"פ שאינו זר אלל שמן המשחה דהא כבר נמשח כשנעשה כה"ג אפ"ה אין מושחין אותו למלוכה כמלכי ישראל דאין מושחין אלא מלכי בית דוד: לא יסור שבט מיהודה. וכל מלכות שאינו לירושה לעולם אין נמשח בשמן המשחה: וכסיב בתריה לא יהיה לכהנים הלוים. שאפילו למלך אין ממנים כהן וכ"ש שאינן נמשחים: הוא יוחנן הוא יהואחו. דבדברי הימים כתיב ובני הוח יותן הוח יהוחתו. לצוצרי היתים לחיב רצי משביה הבכור יותנן השני יהוחקים השלישי לדקיהו הרביעי שלום ויותנן הוח יהוחתו דיהויקים ולדקיהו מלינו שעלכו לאחר יהואתו ש"מ דיהוחתו הוא יותנן: ופריך והא כסיב הבכור יותנן. ולעיל הוא יותנן: ופריך והא כמינ הככור יותנן. ולעיל מתריון שיהיוקים גדול מיהואחז שתי שנים: ומשני בכור למלכות. שמלך ראשון: רביעי למלכות. שמלך יהואחז ואחריו יהויקים ואחריו יכניה בנו חלחריו לדקיהו: שלידק עליו. נבוכדנלר את הדין ואחר לו יה ילדיק עליך את הדין אם תמרוד בי ולכך קרא שמו לדקיהו: כל האמוח. אפילו של כלים היו בינונית דהיינו באמה בת ששה טפחים: אממא אשימא. אתה אתה האת היא ששה טפחים: אשר שברת ושמתם בארון. דאשר שברת מיותר ללמדך דאף השבורות ישים בארון וכל לות רחבו שלשה: ה"ג ורחבן שלשה. כן הוא בסוטה: שלשה: ה"ג ורחבן שלשה. כן הוא בסוטה:
בושבת ארידה
שק אלף וח"ק מנין. הך סוגיא פליגה אסוגיא דבבני
די ברימות והי אי דסוגיא די לו סייל פסטייה
ריש ברימות והי אי דסוגיא די לו סייל פסטייה
די בשה מחלימו מחלימו דמר דרור שהוא ריין וקנה בשם
ד"ן וקדה מ"ק הרי ט"יו מאות מון. וסוגיא דבבני שמית המי וקונת ודמר בקנמון בשה כ"ל שייה בני פעניים
משום הכרטות ובאמת היה ח"ק והוי ביחד אלף מש"ן
וכ"ש הרמניים פסייק דהלכות כלי המקדש בנותר לבינו פרושה
ולשוניה דיושלתי לא קשה מנימל ל"ל דקמ"ל פירוש
תן רוחבן של לוחות אורכני ב"ג ורוחבן שלשה
בירושלתי פרק בתהא דמעית הלוחות היו אורכן ששה
בירושלתי פרק בתהא דמעית הלוחות היו אורכן ששה
ורוחבן שה נעוציון ג' ומפכש ב"צ" בי"ד ל"א ורוחבן ששה
ורוחבן בשה נעוציון ג' ומפכש ב"צ" בדר"מ שהיו מומחות
ורוחבן ב"ב ועצריין ב"ג ורוחבן משה לוחות היו אורכן שה
היוחבן שה נעוציון ג' ומפכש ב"צ" בדר"מ שהיו מומחות
היוחבר ולה ולא חשיב רן של הלוחות ולא דשברי לוחות
היוחבר בתר לוחות היו מונחים מתח הלוחות הדותר בתרכבותן

ישומה דכונים נשלינו בטוגו ובירו מנונו גבי אורן הוה קאי וממילא שמעינן דעמו נכנו יולך ה' אוסך וגר'. ודאג שמא יגלה: סנו אם הארון הקודש בבים. הא התם הוה קאי אלא גניזה היא: אין אתם מחזירין אותו למקומו. שאין מלות בכתף שאו נוהגת בלוים או ועוד שיתחלל קדושת הארון בירידתו לבבל: פיטום שמן המשחה וכו'. מדפריך עלה לקמן מהא דיאשיה גנזו מייתי ליה הכא ודלא כמהרא"פ: שהוא אלף ות"ק מנים. דמפרש קרא בדכתיב דקנתן בשם וקנה בשם כל אחד לא היה אלא ר"ן מנה ודקשיא מחליתו דקנמון בשם למאי אתא י"ל דגזירת הכתוב הוא שיביא ת"ק מנים וחולהו ולוקח ממנו ר"ן מנים לשמן המשחה וכה"ג אמרינן במנחות מביא עשרון שלם וחולהו ומקריב ומחלה אבד ודלא כמהר"א פולדא: העיקרין. הן הבשמים: שולקן היה במים. שיבלעו המים הן הבסומים: שונקן היה כמים. שיבנעו המים המים המים המים המועם וכשיליף עליהם השמן לא יבלעו אותו העיקרין דשתן המועע הזה היה בכלע בעיקרין התרובין: וממנו נמשחו אהרן זכו. דכתיב שבעת ימים ימלא את ידכם ואיתקש משימה לריבוי דכתיב למשחה בהם וומלא המשים המים את המים המים הבים הבשות התמום המים אתרו שהוא הרבה בתמים שתחשו שבו שתחשו הבא הרבה שתחשו הבים החברו החברו שתחשו המשיח מחתיו מבניו לימא קרא והכהן שחתיו מבניו מאי המשיח אלא הא קמ"ל דאפי" מבניו אי נמשח הוה כה"ג ואם לאו לא הוה כה"ג: הה"ד

הגהות הגר"א

אל בקירוי גרסינן: [ב] ה"ג ונגנו פיטום של שמן המשחה כילד וכרי. פי' וקאי אדלעיל דחשיב בהנגנון גם שמן המשחה ומפ' עמן שמן המשחה: [ג] ה"ג דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר וכו' וכ"ה בכריתות שם: [ד] ה"ג מלך בן מלך אינו טעון משיחה אבל כהן גדול בן כ"ג אפילו עד י" דורות וכר. ול"ג מא טעמא קום מדרי. ול"ג מא טעמא קום משחה וכר דמוה דריש לקמן על מלכי ישראל שא"ל כלל משיחה וכ"ה בכבלי שם: משיחה וכ"ה בכבלי שם: [ד] מלא משני [ד] מלא משני בי מחלוקה ל"ג: ארכן בי מרושים בי מר ששה טפחים ורחבו שלשה חו טפים שפחים תמפן שנפים מן רחבן של לוחות לארכו של ארון וכו'. וה"ג בירושלמי פ' בתרא דתענית. ובנבלי ב"ב (יד.) הגירסא ארכן ששה ורוחבן ששה ועובין ג' ועיין שם בפירש"י. ועיין בס' ת"ח שהוא מפלפל נאריכות בגי' שני התלמודים:

ציון ירושלים

, שאול ויהוא נמשחו מז הפד. שאור ויהוא גמשחו מן הפך. ע" שו"ח רמ"ע מפאנו סימן ק"ב שר" שאאל נמשה בשתן המשחה. וכאן נראה מבואר שנמשה מן הפך. ובק"ע מבואר שם דיהוא בשמן אפרסמון נמשה שם דיהוא בשמן אפרסמון נמשה וע"כ דשאול גם כן נמשח בשמן אפרסמון וכן נראה מש"ם כרימות דף ו וכן מנאמי בשמואל א סימן י' על פסוק כי משחך הביא רד"ק ואלשיך מדרש ששאול נמשח באפרסמא דכיא. ועי פרקי ר״ח פט״ז וגם מ״ש שם שחחז נמשח באפרסמא דכיא מבואר כן ג״כ וער׳ ב״ש בהוריו׳ ו א: ע״ש לא יסור שבט מיהודה. עי' רמב"ן על התורה פרשת ויחי ע"פ לא יסור שבט מיהודה ובתשובה בזה כתבתי דבר נחמד על ינאי המלך בקידושין ס"ו שאמרו רב לך כתר מלכות כו' והיינו שבאמת אין מושחין כהנים למלכים ואם כן אם יש לך כתר מלכות הנח כתר כהונה והם רמזו לו שמלבד זאת מאנט ישט יכנון פן שמנכני ימתו אינו ראוי לכהונה כי אינו מזרעו של אהרן. וישבתי בה הרבה : הושיות ועי׳ במהנה שם

גליון הש"ם

[6] ע" ק"ע וע" ברמב"ם ורמב"ן בספר המלוח מלוה לד: [2] ע" ק"ע. וע" ברמב"ן על התורה פ" ויחי: [ג] מכאן יש סמך למה שפסק הרמב"ם כר"מ לגבי ר"י ועי' בכ"מ פ"ה מתמידין שם משום דר' יוחנן סובר כר"מ: [ד] ע" תוספות מנחות דף לט ע"א ד"ה מלמד:

רושטם יִּתְּיָה זָה לִי לְדרתִיבָם: שמות ל לא 7. וַיֹּאמֶר הָמֶּלֶך לְהָם קְחוּ עִמְּכֵם אָת עַבְּדִי אֲדֹנֵיכֶם וְהַרְבַבְּהָם אֶת שְׁלֹמה בְּנִי עַל הַפְּרְדָה אֲשֶׁר לִי וְהוֹרְדְּמָם אתו אֶל גְּחוֹ; מלכים א א לג 8. לא יְסוּר שַׁבְט מִיהוּדְה וּמֵחֹלֶק מִבְּין רְגָלִיו עַד כִּי יְבֹא שׁילוֹ וְלוֹ יְמָהֶת עָמִים: בראשית מט י 9. לְבַלְתִי רום לְבָבוֹ מֵאחְיוּ וּלְבַלְתִי סוֹר מֵן הַמִּצְוֹה יְמִין וּשְׁמֹאוֹל לְמַעַן יַאֵריךְ יָמִים עַל מִמְלְבְחוֹ הוּא וּבְנִיוֹ בְּקָרְב יִשְׂרְאֵל: דברים יוֹ כ 10. וּבְנֵי יֹאשְיָהוֹ הַבְּבוֹר

יוֹתֶתְ הַשְּנֵי יְהוֹיְלֶים הַשְּׁלְשׁי צַּרְפֶּדֶת שְׁלוֹם: דברי הימים א ג טו 111. וַיִּמְלֹךְ מֵלְךְּ בְּבֶל אָת מָתּנִיָה דְּדוֹ תַּחָתִּיו וַיְּפַב אָת שְׁמוֹ צַדְקְיָהוּ מלכים ב כד יו 12. וְעָשׁוּ אֲרוֹן עֲצֵי שְׁשִׁים אָמְתִים וְחַצִּי אָרְכוֹ וְאַמָּה וְחַצִּי רְחָבּוֹ וְאָמָה וְחַצִּי לְמָתוֹ: שמות כה י 13. וְאָבְּתֹב עַל הַלְחֹת אָת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִיוּ עַל הַלְחֹת הָרִאשׁנִים אֲשֶׁר שְּׁבַּרְתְ וְשַׂמָּתֶם בְּאָרוֹן: דברים י ב